

взаємна передача еквівалента відбувається не одночасно: платіж грошей відстрочений. Значення такого розрахункового засобу для процесу товарно-грошового обороту зумовлюється, перш за все, в економії грошей (по-перше, для значної частини угод гроші не потрібні зовсім; по-друге, прискорюється оборот коштів). Це прискорення – технічне, тобто при незмінній величині і кількості дійсних товарних оборотів, забезпечує цей товарний оборот споживання, менша кількість грошових знаків. Кредитні відносини породжують функцію векселі, як засобу розрахунків, на основі чого і виникають кредитні гроші. В економічній літературі цю функцію називають платіжно-дисконтною. Найповніше функція векселя як розрахункового засобу реалізується тоді, коли він передається у сплату за безповоротним передавальним написом чи шляхом безпосереднього вручення.

На сьогодні в Україні розрахунково-платіжна функція векселів суттєво витіснила функцію знаряддя кредиту й стає провідною. У літературі зустрічається думка, що вексель – це засіб платежу, сурогат грошей. Дж. Хікс в книзі “Вартість капіталу” писав: “Короткострокові векселі... є не повністю досконалими грошима, але в той же час досить близьким заміником грошей” [3, с. 284].

Вексель, справді, має деякі властивості грошей і певною мірою є дійсними грошима. Вживання поняття “сурогат” не принижує значущості векселя, а навпаки, – підкреслює його універсальність. Вексель, як форма кредитних грошей, всього лише зобов'язання цю суму сплатити; через певний термін його місце повинні зайняти дійсні гроші. Як правильно зазначено Л. А. Лунцем, платіж за допомогою векселя завжди має на увазі не остаточним, а умовним; прийняття такого оборотного документа погашає борг лише після його оплати. Тобто, вексель передається або замість грошового платежу, або для отримання грошового платежу, але ніколи не в якості грошового платежу. Дійсно, вексель не є грошима, тому що:

- його видача не погашає зобов'язання, у виконання якого він був виданий;
- він не є обов'язковим до прийняття, оплата з його допомогою може бути здійснена лише за умови згоди одержувача (ремітента).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. А.В. Демківський. *Вексельна справа*. Режим доступ: <http://westudents.com.ua/knigi/97-vekselna-sprava-demkivskiy-av-.html>.
2. С.М. Барац *Курс вексельного права в связи с учением о векселях и вексельных операциях*. СПб., 1893р.
3. Дж. Хікс “Вартість капіталу”. [Текст] / Дж.Р. Хікс ; Под ред. Р.М. Энтова. – М. : Прогресс, 1993. – 488 с.

Гошовська Вікторія Русланівна, магістрантка 1 курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

БЮДЖЕТНИЙ ПРОЦЕС УКРАЇНИ

Із становленням України самостійною орієнтованою ринковою державою найперше виникають проблеми з створенням та функціонуванням власної

бюджетної системи, що передбачає виділення ланок бюджетної системи, наповнення бюджетів, розподіл податків і зборів між окремими бюджетами; розподіл напрямків використання коштів окремих бюджетів та також постають питання збалансованості бюджетів та міжбюджетних відносин.

Бюджетний процес як постійний процес визначення пріоритетів, завдань і функцій держави, розроблення відповідних цільових програм, контроль за дотриманням бюджетного законодавства, визначення управлінських стратегій або бюджетного менеджменту [1].

Органи бюджетного процесу мають постійно приділяти увагу підвищенню обґрунтованості щодо прийняття управлінських рішень на всіх стадіях, адже всі ці рішення вони впливають на загальну результативність бюджетної політики, що конкретизується параметрами підготовлених бюджетів. Це значною мірою зумовлюється досконалістю методики здійснення бюджетного процесу.

Методика, згідно із словником іншомовних слів, – узагальнення досвіду, способів, прийомів доцільного здійснення будь-якого завдання. Щодо бюджетного процесу, методика його здійснення ґрунтується на застосуванні конкретних методів, які використовуються при прийнятті рішень на кожній стадії і визначають технологію розробки заходів, які законодавчо окреслюють змістовність здійснення кожного завдання певної стадії цілісного процесу.

Отже розгляд методів бюджетного процесу доцільно здійснювати в складі кожної стадії процесу, здійснено характеристику кожної стадії бюджетного процесу окремо:

1. Складання проектів бюджетів.

Метою стадії є підготовка проектів бюджетів – державного та місцевих (адміністративно-територіальних одиниць).

Вирішення цього завдання здійснюється на засадах основоположних принципів бюджетної політики та методичних принципів бюджетного проектування, а продукт стадії – проекти бюджетів засвідчують реалізацію таких функцій: функції планування (міністерство фінансів, його органи на місцях та компетентні органи прогнозування); функції керівництва (підготовка бюджетних запитів (пропозицій) розпорядників бюджетних коштів); функція організації (міністерство фінансів та їх органи на місцях організують практичну роботу складання бюджетів).

Проекти бюджетів синтезують показники бюджетної політики, стратегічні орієнтири економічного і соціального розвитку суспільства, програмні документи (доктрини), довгострокові прогнози економічної кон'юнктури основних ринків. Основним процесом стадії складання проектів бюджетів у бюджетному процесі є планування, складовими елементами якого є планування стратегічне і поточне планування.

2. Розгляд та затвердження проектів бюджетів.

Змістовно ця стадія бюджетного процесу полягає у сукупності форм і методів, за допомогою яких відбувається розгляд та затвердження бюджету, що здійснюється колективно у представницькому органі (Верховна Рада та місцеві

ради) шляхом голосування. Процедури здійснення затвердження бюджетів регламентовані положеннями глав 7 і 12 БКУ [2].

Використання зарубіжного досвіду застосування результативних методів на другій стадії бюджетного процесу потребує законодавчого закріплення відповідних правил і процедур представницької демократії, яка передбачає вдосконалення, зокрема – в частині відкликання депутатів при порушенні ними довіри виборців.

3. Виконання бюджетів.

Стадія виконання бюджетів полягає у здійсненні управлінсько-організаційних дій щодо мобілізації запланованих доходів та безперебійного фінансування запланованих (передбачених) видатків.

Це забезпечується застосуванням системи різноманітних управлінських (адміністративних) методів, засобів і прийомів на основі певних принципів, законів та категорій, внаслідок чого здійснюється практичне управління рухом грошових коштів за доходами і видатками. [3].

Разом з тим, бюджетний процес як сукупність методів, прийомів і способів управління розвитком бюджетної системи зупиняє неефективну систему високої централізації бюджетних ресурсів, чим унеможливорює розвиток процесів активізації органів місцевого самоврядування у забезпеченні прогресу в межах своїх адміністративно-територіальних утворень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кушинова Н.Г. Стратегічні напрями розвитку бюджетної системи України / Н.Г. Кушинова, Т.О. Гринь // *Сталий розвиток економіки: Всеукр. наук.- виробн. журнал.* – 2016. – № 1. – С. 160–163.
2. *Офіційний портал Верховної Ради України.* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
3. *Центр соціально-економічних досліджень: CASE Україна* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.case-ukraine.com.ua/index.php>.

Щепків Лілія Ярославівна, студентка 4 курсу,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н.,
доцент кафедри обліку та фінансів

НАЙПОПУЛЯРНІШІ СПОСОБИ ЗАРОБІТКУ BTC СЕРЕД ІНДУСТРІЇ КРИПТОВАЛЮТ

Технологія блокчейну та загалом система існування криптовалюти відома уже багатьом. Швидке зростання популярності віртуальних грошей з початку 2017 року, зробило їх трендом.

Проте, далеко не всі розуміють переваг цифрової валюти, як вона працює та які перспективи в новій системі зберігання даних та грошових переказів у майбутньому.

Згідно дослідження Кембриджського центру альтернативних фінансів, що входить до складу Кембриджського університету, а саме Доктора Гаррика Хайлмена криптовалюта стає все більш важливою частиною суспільства і роботи техніки по всьому світу. Так, судячи з дослідження, кількість людей, які використовують криптовалюту зростає і наближається до населення невеликої